

اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال نهم، شماره ۳۴، تابستان ۱۳۸۰

استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی^۱ در تخمین همزمان توابع هزینه و تقاضای نهاده‌ها در کشاورزی مطالعه موردی: استان فارس

دکتر جواد ترکبانی و علی کلائی*

چکیده

هدف اصلی در این مطالعه، تحلیل چگونگی تأثیر نهاده‌ها در تولید گندم و جو است. بدین منظور، نخست، ضمن اشاره به مزایای استفاده از تابع هزینه به جای تابع تولید در تجزیه و تحلیل فناوری تولید، معرفی انواع توابع هزینه چند محصولی انجام گرفت. سپس، تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی انتخاب شد و با استفاده از قضیه شفرد، توابع تقاضای شرطی نهاده‌های کودشیمیایی، بذر، نیروی کار و ماشین‌آلات در چارچوب معادلات سیستمی با بهره‌گیری از روش رگرسیونهای به ظاهر نامرتبط تکراری به صورت مقید برآورد شد. داده‌های به کار رفته

1. Translog Multiproduct Cost Function (TMCF)

* به ترتیب: دانشیار و معاون پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز و کارشناس ارشد اقتصاد کشاورزی مرکز تحقیقات کشاورزی استان مرکزی.

در این مطالعه، مربوط به ۱۰۰ بهره‌بردار گندم و جو در سطح استان فارس است که در سال زراعی ۱۳۷۷ - ۷۸ از راه پرسشنامه‌های طرح هزینه تولید وزارت کشاورزی (پیشین) فراهم آمد. با استفاده از ضرایب به دست آمده در مراحل پیشگفته، وضعیت تابع هزینه، کشتشهای جزئی خودی و متقاطع جانشین آلن، کشتشهای قیمتی خودی و متقاطع تقاضای نهاده‌ها، چگونگی صرفه‌های برگرفته از مقیاس، چگونگی رابطه مکملی هزینه‌های دو محصول و نیز هزینه نهایی تولید آنها بررسی شد.

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که مدل هزینه ترانسلوگ، برازش خوبی نسبت به داده‌های مورد تحقیق داشته است و کودشیمیایی مکمل بذر مصرفی به شمار می‌رود و نیروی کار، ماشین آلات و کودشیمیایی نیز روابط جانشینی دارند. همچنین همه کشتشهای قیمتی تقاضا برای نهاده‌ها کمتر از یک است که این یافته، گویای بی‌کشش بودن تقاضا برای آنهاست. تولید دو محصول یاد شده نیز بازده نزولی نسبت به مقیاس دارد و یک درصد افزایش در تولید موجب ۰۵/۲ درصد افزایش در هزینه‌های متغیر می‌شود. در این پژوهش، فرضیه نبود رابطه مکملی هزینه دو محصول رد شده است. این موضوع، تأثیر هزینه نهایی یک محصول را بر سطح تولید محصول دیگر نشان می‌دهد. همچنین فرضیه‌های هم‌موتتیک بودن، بازدهی ثابت نسبت به مقیاس و همگنی و کشش جانشین واحد نیز از راه آزمون نسبت حداکثر راستنایی رد شده است.

کلید واژه‌ها:

تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی، توابع تقاضای نهاده‌ها، روش رگرسیونهای به ظاهر نامرتب تک‌تکراری.

مقدمه

نقش غلات، بویژه گندم و جو، در تأمین غذای انسان، تأمین پروتئین حیوانی از راه خوراک دام و طیور و نیز برخی مصارف صنعتی، اهمیت خاصی دارد. زراعت گندم و جو پیشینه درازی داشته است و به احتمال این دو محصول از نخستین گیاهانی به شمار می‌آیند که به دست

انسان کشت شده است، بنابراین در شمار مهمترین گیاهان زراعتی جای دارند. از سوی دیگر، زراعت آنها ساده و تطابقتشان با محیط در مناطق گوناگون و شرایط آب و هوایی متفاوت، از دیگر گیاهان بیشتر است.

گندم و جو به مقدار فراوان و در سطح گسترده‌ای از زمینهای کشاورزی جهان و حتی نواحی خشک، کشت می‌شوند. اهمیت اقتصادی آنها، از نظر تولید و تغذیه، بیش از دیگر محصولات کشاورزی در جهان است.

در ایران، گندم و جو، از نظر سطح زیر کشت، از مهمترین محصولات کشاورزی به شمار می‌آیند و افزایش محصول آنها همواره مورد توجه بوده است. این دو محصول از نظر اقتصادی و تأمین غذای اصلی کشور، اهمیت بسیاری دارند به طوری که بیش از نیمی از زمینهای کشور به کشت آنها اختصاص یافته است (۱).

با آنکه شباهتهای فراوانی میان گندم و جو وجود دارد، این دو محصول در مراحل اولیه رشد و در مرحله‌ای که گیاه به صورت علفی است، تفاوتهایی با یکدیگر دارند که به برخی از آنها اشاره می‌شود:

۱. قدرت و سرعت تولید جوانه در جو به مراتب بیشتر از گندم است.
 ۲. گندم، ریشه سطحیتری نسبت به جو دارد.
 ۳. ساقه جو در نزدیکی سطح خاک مقاومت اندکی دارد و در برابر خوابیدگی بوته، حساستر از گندم است.
 ۴. جو در مرحله تولید جوانه به سرما حساستر است.
 ۵. جو در مرحله تولید جوانه نیاز آبی بیشتری نسبت به گندم دارد (۳).
- از سوی دیگر، عملیات کاشت، داشت و برداشت و نیاز این دو محصول به برخی نهاده‌ها مانند: نیروی کار، ماشین‌آلات و کودشیمیایی مشابه است. بنابراین با توجه به ویژگیهای دو محصول یاد شده، شرایط اقلیمی، نوع خاک و چگونگی و میزان انجام عملیات زراعی می‌توان گفت که عملکرد این دو محصول در واحد سطح و هزینه‌های مصرف شده در تولید آنها با یکدیگر

و برای هر کدام در مناطق گوناگون، متفاوت است. از این رو بررسی وضعیت بازدهی این دو محصول و تعیین میزان تأثیر نهاده‌ها در تولیدشان می‌تواند ابزار مناسبی برای افزایش تولید و عملکرد آنها باشد.

استان فارس با ۴۶۰ هزار هکتار زمین زیر کشت گندم، از نظر تولید این محصول مقام اول را در کشور به خود اختصاص داده است. همچنین ۱۴۲ هزار هکتار زمین نیز زیر کشت جو قرار داشته و در مجموع، نزدیک به ۵۵ درصد از کل زمینهای استان به کشت این دو محصول تخصیص یافته است (۱). بنابراین، بررسی وضعیت تولید و هزینه این محصولات، اهمیت ویژه‌ای دارد.

استفاده از تابع تولید برای بررسی وضعیت تولید و برآورد پارامترهای مربوط همچون کشتش تولید نسبت به هر یک از نهاده‌ها، ضریب تابع (تغییر تولید نسبت به تغییر همزمان در تمام نهاده‌ها) و تعیین بازدهی واحد کشاورزی نسبت به مقیاس، بسیار متداول است (۲، ۵ و ۶). ولی به کار بردن تابع هزینه به جای تابع تولید به منظور برآورد پارامترهای تولید می‌تواند چارچوب غنی‌تری برای تجزیه و تحلیل روابط تولیدی فراهم آورد. این کار دارای مزایای زیر است (۹):

۱. وقتی از تابع هزینه استفاده می‌شود، نیاز به همگنی از درجه یک در فرایند تولید نیست. توابع هزینه، بدون توجه به چگونگی همگنی تابع تولید، خود نسبت به قیمت‌ها همگن هستند. برای نمونه، دو برابر کردن تمام قیمت‌ها، بدون اینکه تغییری در نسبت استفاده از نهاده‌ها ایجاد کند، به دو برابر شدن هزینه می‌انجامد.

۲. استفاده از قیمت‌ها به جای بهره‌گیری از مقادیر فیزیکی نهاده‌ها به عنوان متغیرهای مستقل در تساویهای مورد برآورد مانند تابع هزینه، ارجحیت دارد.

۳. در برآورد تابع تولید، مسئله همخطی مربوط به نهاده‌ها مشکل‌زاست، ولی از آنجاکه به طور معمول، همخطی بسیار اندکی در قیمت نهاده‌ها وجود دارد، این مسئله در مورد برآورد تابع هزینه کمتر به چشم می‌خورد.

در این پژوهش پس از مقایسه انواع توابع هزینه چند محصولی، از تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی برای تجزیه و تحلیل روابط تولیدی دو محصول گندم و جو آبی در سطح استان فارس

استفاده شد. تابع هزینه ترانسلوگ نیز مانند تابع تولید ترانسلوگ به شکل لگاریتمی خطی است و انعطاف پذیری لازم را در ارائه نتایج دارد.

هدفهای تحقیق

در این پژوهش به طور کلی هدفهای زیر پیگیری شده است:

۱. بررسی وضعیت تابع هزینه گندم و جو آبی در استان فارس.
۲. تعیین کششهای جزئی خودی و متقاطع آلن و کششهای قیمتی خودی و متقاطع تقاضای نهاده‌های به کار رفته در تولید این محصولات.
۳. تعیین چگونگی صرفه‌های برگرفته از مقیاس و هزینه نهایی تولید هر محصول.
۴. مشخص کردن تأثیر تغییر هزینه نهایی یک محصول بر سطح تولید محصول دیگر از راه بررسی رابطه مکیلی هزینه آنها.

پیشینه تحقیق

گلاس و مک‌کیلوپ (۱۴) با استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی، ساختار کشاورزی ایرلند شمالی را بررسی کرده‌اند. این مدل در برگیرنده دو محصول دام و فراورده‌های آن و گیاهان زراعی و چهار نهاده سرمایه، نیروی کار، کودهای شیمیایی و شاخص مربوط به مجموع غذای دام، بذر و دامهای وارد شده به منطقه است. آنها با استفاده از مدل پیشگفته، در دوره ۱۹۵۵ - ۸۵ برآوردی از کششهای جانشینی میان نهاده‌ها، کششهای خودی و متقاطع تقاضای نهاده، پارامتر صرفه‌های برگرفته از مقیاس و نرخ تغییر فناوری هیکس را برای هر سال به دست آورده‌اند. در این مطالعه آنها نتیجه گرفته‌اند که ساختار کشاورزی ایرلند شمالی هوموتتیک نیست و نهاده سرمایه، کشش‌پذیر و نیروی کار، کشش‌ناپذیر و نهاده در برگیرنده مجموع غذای دام، بذر و واردات دام نیز کشش‌ناپذیر است.

ری (۱۷) وضعیت تولید محصولات کشاورزی را در ایالات متحد آمریکا با استفاده از

تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی بررسی کرده است. مدل وی در بردارنده دو مستانده دام و گیاهان زراعی و نیز نهاده‌های سرمایه، نیروی کار، کودهای شیمیایی، غذای دام و بذر است. در این پژوهش، نتایج استاندارد فرضیه دوگانگی نئوکلاسیک برای محاسبه کششهای جانشینی میان نهاده‌ها، کشش قیمتی تقاضای نهاده‌ها و نرخ تغییر فناوری هیکس در طی سالهای ۱۹۳۹ - ۷۷ به کار رفته است. نتایج به دست آمده از برآورد توأم پارامترهای تابع هزینه و معادلات سهم نهاده به روش حداقل مربعات تعمیم یافته، روند نزولی درجه قابلیت جانشینی را میان دو نهاده سرمایه و نیروی کار نشان می‌دهد. کشش قیمتی تقاضا برای تمام نهاده‌ها، طی دوره پیشگفته، افزایش یافته است. در نهایت، برای هر سال، نرخ تغییر فناوری برابر $1/8$ درصد محاسبه شده است.

بینسوانگر (۹) در مطالعه خود، نخست، مبانی نظری تابع هزینه ترانسلوگ و چگونگی استخراج کششهای جانشینی جزئی آلن را به صورت مشتقات متقاطع تابع هزینه مورد بحث قرار داد. سپس، نتایج به دست آمده را در چارچوب تابع ترانسلوگ به کار گرفت و روشهای دوری جستن از خطای اریب برآوردگرها را بحث و بررسی کرد. این مدل چهار نهاده زمین، نیروی کار، ماشین‌آلات و کودشیمیایی را در بر می‌گیرد. در نهایت، مدل ترانسلوگ برای برآورد کششهای تقاضای مشتق شده و نیز کششهای جانشینی آن برای بخش کشاورزی ایالات متحد آمریکا با بهره‌گیری از داده‌های مقطع عرضی در سالهای ۱۹۴۹، ۱۹۵۴، ۱۹۵۹ و ۱۹۶۴ به کار رفت. وی چنین نتیجه‌گیری می‌کند که تقاضا برای زمین و کودشیمیایی، بدون کشش و برای دیگر نهاده‌ها، با کشش است.

برنت و خالد (۸) شیوه فرمول‌سازی و برآورد مدلی از رفتار تولیدکننده را برای صنایع ایالات متحد آمریکا طی سالهای ۱۹۴۷ - ۷۱ ارائه کرده‌اند. این مدل، به طور همزمان، کششهای جانشینی، صرفه‌های برگرفته از مقیاس و نرخ و اریب تغییرات فناوری را اندازه‌گیری می‌کند. آنها با به کارگیری یک تابع هزینه تعمیم یافته COX-BOX نشان داده‌اند که تابع لئون تیف تعمیم یافته، تابع سهمی ریشه دوم تعمیم یافته و تابع هزینه ترانسلوگ در واقع حالت‌های خاصی از تابع پیشگفته‌اند. بهره‌وری کل عوامل تولید به صورت پارامتری اندازه‌گیری شده و برتری آن بر

روش جمله پسماند یا تفاضل رشد محصول و رشد نهاده نیز مورد بررسی قرار گرفته است. آنها در نهایت، چنین نتیجه می‌گیرند که بخش صنعت ایالات متحد آمریکا، در دوره مورد مطالعه، دارای صرفه‌های برگرفته از مقیاس بوده، ولی تغییرات فناوری محدود و اندکی داشته است.

کیو، کریستنسون و تریث وی (۱۲) در پژوهش خود ضمن برشمردن محدودیتها و مشکلات استفاده از برخی توابع هزینه چند محصولی و نیز مسائل موجود در برآورد آنها، به معرفی تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی و نیز مدل تعمیم یافته آن پرداخته‌اند. آنها همچنین با بهره‌گیری از تقریب متریک Cox-Box، مشکل وجود لگاریتم مشاهدات با مقدار صفر را برطرف کرده‌اند.

هژبرکیانی و نعمتی (۷) با استفاده از داده‌های آماری مربوط به سال زراعی ۱۳۷۲ - ۷۳ و تابع هزینه ترانسلوگ، توابع تقاضای نهاده‌های گندم آبی کشور را به دست آورده‌اند. آنها چنین نتیجه می‌گیرند که همه نهاده‌های به کار رفته در تولید گندم آبی دارای تقاضای بی‌کشش است. به غیر از نهاده‌های کود با نیروی کار و آب و نیروی کار با زمین، بقیه نهاده‌ها با یکدیگر قابلیت جانشینی ضعیفی دارند.

توابع هزینه چند محصولی

انجام کارهای تجربی براساس تابع هزینه، مستلزم در نظر گرفتن فرم تابع خاص برای هزینه است (۱۲). دایورت (۱۳) فرم تابع تعمیم یافته لئون تیف را برای تابع هزینه و فرم تعمیم یافته خطی را برای تابع تولید پیشنهاد کرد. سپس هال (۱۵) نشان داد که این توابع را می‌توان با یکدیگر در آمیخت و تابع هزینه چند محصولی هیبرید دایورت^۱ (HDMCF) را به فرم زیر تشکیل داد:

$$C = \sum_i^m \sum_j^m \sum_k^n \sum_l^n a_{ijkl} (y_i y_j P_k P_L)^{\frac{1}{2}} \quad (1)$$

در این تابع، m تعداد ستانده و n تعداد نهاده است.

اگرچه تابع بالا هیچ‌گونه محدودیت اولیه‌ای روی کششهای جانشینی نهاده‌ها ندارد، ولی

در برگرنده محدودیت بازده ثابت نسبت به مقیاس بر اساس رابطه میان هزینه کل و سطوح محصول است. با تعمیم HDMCF به منظور بالا بردن انعطاف پذیری در زمینه صرفه‌های برگرفته از مقیاس، تعداد پارامترهای مدل به طور فزاینده‌ای افزایش می‌یابد.

نوع دیگری از توابع هزینه چند محصولی، تابع هزینه چند محصولی از نوع درجه دوم^۱ (QMCF) است که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$C = a_0 + \sum_i^m a_i y_i + \sum_i^m \beta_i P_i + \frac{1}{4} \sum_i^m \sum_j^m \sigma_{ij} y_i y_j + \frac{1}{4} \sum_i^n \sum_j^n \gamma_{ij} P_i P_j P_j + \sum_i^m \sum_j^n P_{ij} y_i P_j \quad (2)$$

برای در خور استفاده بودن یک فرم تابعی انعطاف پذیر در کاربردهای عملی، تابع هزینه چند محصولی باید همگنی خطی نسبت به قیمت نهاده‌ها و سطوح مختلف تولید داشته و از کمترین تعداد پارامتر هم برخوردار بوده و در برخی موارد نیز دارای قابلیت لحاظ کردن مقدار صفر در دامنه مجاز مقادیر محصول بوده باشد.

همگنی خطی در قیمت نهاده‌ها، پیش شرط رابطه دوگانگی میان هزینه و توابع تغییر شکل یافته مشتق شده از آن است. تابع HDMCF این شرط را دارد و تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی (TMCF) نیز از راه اعمال محدودیتهای خطی مناسب دارای این شرط می‌شود. ولی تابع QMCF شرط همگنی ندارد. از سوی دیگر، با لحاظ کردن محدودیتهای پارامتری در شرط بالا، انعطاف پذیری تابع از میان خواهد رفت. بنابراین، تابع پیشگفته فرم مناسبی برای تابع هزینه چند محصولی نیست.

همچنین در تابع HDMCF با لحاظ کردن شرطهای همگنی خطی و تعمیم تابع به منظور نشان دادن صرفه‌های برگرفته از مقیاس، تعداد پارامترهای تخمینی مدل چند برابر تعداد پارامترهای TMCF می‌شود که این موضوع کاربرد تابع پیشگفته را در کارهای تجربی به میزان زیادی محدود می‌کند.

تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی (TMCF)

تابع ترانسلوگ در واقع عضوی از گروه توابعی با فرم عمومی سهمی انعطاف پذیر است.

بلاکوری، پریمونت و راسل (۱۰) این گروه توابع را به شکل زیر معرفی کرده اند:

$$F(q) = \alpha + \sum_i^r \alpha_i f_i(q_i) + \sum_i^r \sum_j^r \beta_{ij} f_i(q_i) f_j(q_j) \quad (3)$$

با قرار دادن لگاریتم طبیعی به جای نمادهای F, f در دو سوی رابطه بالا، فرم ترانسلوگ به

دست می آید. فرم کلی تابع هزینه ترانسلوگ چند محصولی با n نهاده و m ستانده به صورت زیر تعریف می شود (۱۱):

$$Inc = \alpha + \sum_i^m \alpha_i Lny_i + \sum_i^n \beta_i LnP_i + \frac{1}{\gamma} \sum_i^m \sum_j^m \delta_{ij} Lny_i Lny_j + \frac{1}{\gamma} \sum_i^n \sum_j^n \gamma_{ij} LnP_i LnP_j + \sum_i^m \sum_j^n P_{ij} Lny_i LnP_j \quad (4)$$

روش تحقیق

براساس فرضیه دوگانگی، ارتباط یکسانی میان تابع تولید و تابع هزینه وجود دارد.

افزون بر آن، این توابع، اطلاعات یکسانی درباره ساختار تولیدی مشخص فراهم می آورند. در

این زمینه، مطالعات اخیر نشان داد که ساختار هزینه را می توان با استفاده از فرمهای گوناگونی

از توابع مختلف بررسی کرد، در حالی که محدودیتهای نئوکلاسیک مربوط به ساختار تولید، از

انجام این تعمیم جلوگیری می کند (۱۴).

همانگونه که گفته شد، تابع هزینه، همگن از درجه یک نسبت به قیمت نهاده هاست،

بنابراین، در سطح مشخصی از تولید و فناوری، تغییری برابر K درصد در قیمت نهاده ها، تغییر

مشابهی به میزان K درصد در هزینه کل پدید می آورد. در این صورت، در مورد تابع هزینه

ترانسلوگ شماره ۴، با دو محصول گندم و جو آبی و قیمت چهار نهاده کود شیمیایی، بذار، نیروی کار و ماشین آلات، محدودیتهای زیر باید اعمال شود:

$$\sum_{i=1}^4 \beta_i = 1, \quad \sum_{i=1}^4 \gamma_{ij} = 0 \quad (j = 1, \dots, 4), \quad \sum_{i=1}^4 P_{ij} = 0 \quad (j = 1, 2) \quad (5)$$

همچنین برای ایجاد برابری مشتقهای جزئی متقاطع تابع هزینه ترانسلوگ، شرط تقارن به صورت زیر است:

$$\delta_{ij} = \delta_{ji}, \quad \gamma_{ij} = \gamma_{ji} \quad (6)$$

با استفاده از قضیه شفره، از تابع هزینه شماره ۴ برحسب نهاده i مشتق جزئی گرفته می‌شود:

$$\frac{P_i X_i}{C} = S_i = \beta_i + \sum_{j=1}^4 \gamma_{ij} \ln P_j + \sum_{i=1}^4 P_{ij} \ln Y_i \quad (j = 1, \dots, 4) \quad (7)$$

که در آن S_i نسبت سهم هزینه نهاده i ام و X_i سطح نهاده حداقل کننده هزینه است. از آنجا که برپایه محدودیت همگنی شماره ۵، تابع هزینه بالا همگن خطی در قیمت نهاده‌هاست، مجموع نسبتهای سهم هزینه، برابر یک می‌شود؛ یعنی:

$$\sum_i S_i = 1 \quad (8)$$

بنابراین تنها سه تساوی از چهار تساوی مربوط به نسبتهای سهم هزینه، استقلال خطی دارد. مشتق جزئی تابع هزینه شماره ۴ نسبت به $\ln Y_i$ ، برابر با تساوی نسبت سهم درآمد است؛ یعنی:

$$\frac{P_{yi} Y_i}{C} = R_i = \alpha_i + \sum_{j=1}^4 \delta_{ij} \ln Y_j + \sum_{i=1}^4 P_{ji} \ln P_i \quad (j = 1, 2) \quad (9)$$

استفاده از تابع ...

Archive of SID

در کوتاهمدت، درآمد و هزینه مستقل از یکدیگرند. بنابراین، مجموع تساویمهای سهم درآمد الزاماً برابر یک نخواهد شد. وجود همبستگی زیاد میان متغیرهای توضیحی به ناکارایی پارامترهای برآورد شده در مدل تک معادله تابع هزینه ترانسلوگ می‌انجامد. از این رو، برای افزایش این کارایی و نیز استفاده از اطلاعات بیشتر در برآورد مدل، بدون وارد کردن پارامترهای جدید، تابع هزینه شماره ۴ به صورت همزمان با تساویمهای سهم نهاده و سهم درآمد برآورد شده است.

چنانکه گفته شد، مجموع سهم هزینه نهاده‌ها برابر یک است. از این رو مجموع اجزای اخلاص تساویمهای پیشگفته برابر صفر می‌شود. برای پرهیز از انفرادی یا تکین شدن ماتریس کوواریانس اجزای اخلاص، یکی از تساویمهای سهم هزینه را باید از مدل حذف کرد. همچنین وجود تعدادی متغیرهای توضیحی مشترک در تساویمهای شماره ۴، ۷ و ۹ موجب پدید آمدن همبستگی میان اجزای اخلاص آنها خواهد شد. بنابراین، تابع هزینه شماره ۴ همراه با تساویمهای سهم هزینه شماره ۷ و سهم درآمد شماره ۹ و نیز اعمال محدودیتهای همگنی شماره ۵ و تقارن شماره ۶، با بهره‌گیری از روش رگرسیونهای به ظاهر نامرتبط تکراری، به صورت سیستمی برآورد می‌شود. از آنجاکه پارامترهای تساویمهای مربوط به سهم هزینه و سهم درآمد، زیرمجموعه‌ای از پارامترهای تابع هزینه شماره ۴ است، وارد کردن آنها در برآورد، افزایش درجه آزادی و افزایش کارایی برآوردگرها را در پی دارد (۱۴).

صرفه‌های برگرفته از مقیاس، زمانی وجود خواهد داشت که افزایش ستانده‌ها به میزان K درصد سبب افزایش هزینه‌ها به میزان کمتر از K درصد شود. پانزرو و ویلینگ نشان دادند که صرفه‌های برگرفته از مقیاس، به صورت معکوس مجموع کششهای هزینه نسبت به محصول، محاسبه شدنی است (۱۴)؛ به بیانی دیگر:

$$SE = \left[\sum_{i=1}^2 (\partial Lnc) / (\partial Lny_i) \right]^{-1} = \left[\sum_{i=1}^2 R_i \right]^{-1} \quad (10)$$

که در آن، R_i نسبت سهم درآمد محاسبه شده براساس رابطه شماره ۹ است. کششهای جزئی جانشینی آلن میان نهاده‌های z و i با استفاده از پارامترهای تابع هزینه شماره ۴ به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$S_{ij} = \left[(\partial^2 c / \partial P_i \partial P_j) (c) \right] / \left[(\partial c / \partial P_i) (\partial c / \partial P_j) \right] \quad (11)$$

در مورد تابع ترانسلوگ خواهیم داشت:

$$\hat{S}_{ij} = \left[\begin{array}{c} \hat{\gamma}_{ij} \\ \hline \hat{S}_i \cdot \hat{S}_j \end{array} \right] + 1 \quad (i \neq j) \quad (12)$$

علامت $\hat{}$ مقادیر برآورد شده را نشان می‌دهد. در موردی که $i = j$ باشد، کششهای جزئی جانشینی خودی آلن به صورت زیر است:

$$\hat{S}_{ij} = \left[\begin{array}{c} \gamma_{ii} + \hat{S}_i [\hat{S}_i - 1] \\ \hline \hat{S}_i^2 \end{array} \right] \quad (13)$$

در تساوی شماره ۱۲، کششهای جانشینی، متقارن است. اگر S_{ij} منفی باشد، دو نهاده جانشین یکدیگرند و اگر S_{ij} مثبت باشد رابطه دو نهاده مکملی است. کششهای قیمتی خودی (\hat{e}_{ij}) و متقاطع (\hat{e}_{ij}) تقاضای نهاده‌ها نیز در صورت وجود رابطه جانشینی، مثبت و در صورت وجود

رابطه مکملی، منفی است و از رابطه زیر محاسبه می شود:

$$\hat{e}_{ii} = \hat{S}_{ii} \cdot \hat{S}_i \quad , \quad \hat{e}_{ij} = \hat{S}_{ij} \cdot \hat{S}_i \quad (14)$$

در اینجا باید توجه کرد که \hat{e}_{ij} مانند \hat{S}_{ij} متقارن نیست. با استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ می توان رابطه مکملی میان هزینه محصولات گوناگون را بررسی کرد. بر پایه تعریف، دو محصول رابطه مکملی در هزینه خواهند داشت، اگر که هزینه نهایی یک محصول زیر تأثیر سطح تولید محصول دیگر واقع شود. نبود رابطه مکملی میان هزینه دو محصول زمانی برقرار است که داشته باشیم:

$$C_1 C_2 = \frac{\delta^2 c}{\delta Y_1 Y_2} = 0 \quad (15)$$

این رابطه در مورد تابع هزینه ترانسلوگ به صورت زیر نوشته می شود:

$$C_1 C_2 = C \cdot \frac{(\delta_{12} + R_1 R_2)}{Y_1 Y_2} = 0 \quad (16)$$

رابطه بالا هنگامی برقرار خواهد بود که در آن $\delta_{12} = -R_1 R_2$ باشد. با استفاده از مقدار محاسبه شده بازده نسبت به مقیاس محصولات می توان با بهره گیری از رابطه زیر هزینه نهایی هر محصول را محاسبه کرد:

$$MC_i = \left[\frac{1}{SE_i} \right] \cdot \left[\frac{\hat{C}}{Y_i} \right] \quad (i = 1, 2) \quad (17)$$

قیمت هر یک از چهار نهاده مورد نظر به روش زیر محاسبه شده است:

مقدار کودشیمیایی مصرفی ÷ کل هزینه پرداختی برای کودشیمیایی = قیمت کود شیمیایی (P_1)

مقدار بذر مصرفی ÷ کل هزینه پرداختی برای بذر مصرفی = قیمت بذر مصرفی (P_2)

تعداد نفر - روزکار ÷ کل هزینه پرداختی برای نیروی کار = قیمت نیروی کار (P_p)

تعداد دفعات استفاده از ماشین آلات ÷ کل هزینه پرداختی برای ماشین آلات = قیمت ماشین آلات (P_q)

کل هزینه متغیر ÷ هزینه پرداختی برای کود شیمیایی = سهم هزینه کود شیمیایی (S_p)

کل هزینه متغیر ÷ هزینه پرداختی برای بذر مصرفی = سهم هزینه بذر مصرفی (S_p)

کل هزینه متغیر ÷ هزینه پرداختی برای نیروی کار = سهم هزینه نیروی کار (S_p)

کل هزینه متغیر ÷ هزینه پرداختی برای ماشین آلات = سهم هزینه ماشین آلات (S_p)

نسبتهای سهم درآمد نیز با استفاده از رابطه‌های زیر محاسبه شده است:

کل هزینه متغیر ÷ درآمد کل کشت گندم = سهم درآمد گندم (R_p)

کل هزینه متغیر ÷ درآمد کل کشت جو = سهم درآمد جو (R_p)

نتایج و بحث

با استفاده از داده‌های مقطع عرضی مربوط به کشت دو محصول گندم و جو آبی در سال زراعی ۱۳۷۷ - ۷۸، که از راه پرسشنامه‌های طرح هزینه تولید وزارت کشاورزی (پیشین) در استان فارس به دست آمد، اطلاعات مربوط به ۱۰۰ بهره‌بردار، که دارای هر دو محصول گندم و جو آبی بودند، استخراج شد. برآورد این اطلاعات، در چارچوب مدل هزینه، که در برگرفته معادلات تابع هزینه شماره ۴، سهم هزینه شماره ۷ و سهم درآمد شماره ۹ است، و با لحاظ کردن محدودیتهای مربوط به تقارن شماره ۶ و همگنی شماره ۵ در سیستم معادلات پیشگفته انجام پذیرفت. همان‌گونه که در بخش روش برآورد مدل دیدید، برای پرهیز از تکین شدن ماتریس کوواریانس اجزای اخلاص، تساوی سهم هزینه مربوط به نهاده ماشین آلات از سیستم پیشگفته حذف شد. سپس با استفاده از روش رگرسیونهای به ظاهر نامرتبط تکراری، برآورد پارامترهای مدل انجام گرفت. نتایج برآورد این سیستم معادلات در جدول شماره ۱ آمده است.

مقدار ضریب تعیین (R^2) محاسبه شده به صورت تک معادله برای تابع هزینه ترانسلوگ

۰/۹۶ است. این مقدار برای معادلات سهم هزینه کود شیمیایی، بذر مصرفی و نیروی کار به

ترتیب ۰/۴۵، ۰/۱۰ و ۰/۲۷ و برای معادلات سهم درآمد گندم و جو نیز به ترتیب ۰/۱۱ و ۰/۳۱ به دست آمد. البته پایین بودن ضرایب تعیین معادلات سهم هزینه، به طور کلی به این علت است که مدلهای ترانسلوگ، اغلب برازش ضعیفی در مورد معادلات سهم هزینه ارائه می‌کنند (۱۴).

جدول شماره ۱. نتایج براورد مدل هزینه ۴، ۷ و ۹

پارامتر	ضرایب	آماره t	پارامتر	ضرایب	آماره t
α_0	-۱/۰۱۶	-۱/۶۲	γ_{22}	۰/۰۳۵*	۱/۸۴
α_1	۰/۲۵۲	۱/۱۹	γ_{23}	-۰/۰۱۸	-۰/۹۴
α_2	۰/۸۴۷**	۴/۱۴	γ_{24}	-۰/۰۳۳**	-۳/۲۲
β_1	-۰/۳۲۵**	-۲/۸۴	γ_{33}	-۰/۰۲۹*	-۲/۰۲
β_2	۰/۳۱۰**	۲/۴۳	γ_{34}	-۰/۰۱۹	-۰/۵۶
β_3	۰/۹۱۷**	۵/۱۱	γ_{44}	۰/۰۵۷	-
β_4	۰/۱۲۵	-	P_{11}	۰/۰۷۷**	۹/۶۶
δ_{11}	-۰/۰۸۴**	-۱۰/۷۹	P_{12}	۰/۰۲۹**	۳/۷۳
δ_{12}	۰/۰۵۲**	۳/۰۳۳	P_{13}	-۰/۰۴۱	-۱/۵۵
δ_{22}	۰/۰۳۰*	۱/۸۷	P_{14}	۰/۱۱۶**	۴/۲۳
γ_{11}	۰/۰۳۸**	۴/۰۶	P_{21}	-۰/۰۰۶	-۱/۰۲
γ_{12}	-۰/۰۲۹	-۲/۵۲	P_{22}	۰/۰۰۳	۰/۴۹
γ_{13}	۰/۰۶۸**	۴/۴۷	P_{23}	-۰/۰۱۰	-۰/۴۸
γ_{14}	-۰/۰۷۰**	-۶/۵۹	P_{24}	-۰/۱۶۲	-

مأخذ: یافته‌های تحقیق

** و * به ترتیب نشان‌دهنده سطوح معیندار آماری ۱ و ۵ درصد است.

بیشتر ضرایب مدل هزینه ارائه شده در جدول شماره ۱ از نظر آماری معیندار است. این موضوع با توجه به R^2 تابع هزینه (۰/۹۶)، برازش خوب مدل را بر داده‌های مورد بررسی نشان می‌دهد. کششهای جزئی جانشینی خودی و متقاطع آن میان نهاده‌ها، بر پایه رابطه‌های ۱۳ و ۱۲

محاسبه شده و نتایج آن در جدول شماره ۲ آمده است. این کششها متقارن است؛ یعنی $S_{ij} = S_{ji}$ خواهد بود. مقادیر مثبت، رابطه جانشینی و مقادیر منفی نیز رابطه مکملی میان نهاده‌ها را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۲. کششهای جزئی خودی و متقاطع آلن

ماشین آلات	نیروی کار	بذر	کودشیمیایی	زنباده‌ها
۰/۴۱۹	۲/۵۳۷	-۰/۴۰۸	-۳/۳۳	کودشیمیایی
۰/۶۵۲	۰/۴۲۲	-۴/۶۷		بذر
۰/۹۰۵	-۵/۷۲			نیروی کار
-۰/۲۲				ماشین آلات

مأخذ: یافته‌های تحقیق

همان‌طور که از جدول شماره ۲ پیداست، همه کششهای جزئی خودی آلن، علامت صحیح و مورد انتظار منفی را دارد که رابطه معکوس میان قیمت و مقدار تقاضای آنها را نشان می‌دهد. همچنین کود شیمیایی، نهاده‌ای جانشین برای نیروی کار ($S_{۱۲} > ۰$) و ماشین آلات ($S_{۱۳} > ۰$) به شمار می‌آید؛ ولی مکمل نهاده بذر مصرفی است ($S_{۱۴} > ۰$). افزون بر آن، رابطه جانشینی میان نهاده‌های بذر و نیروی کار ($S_{۲۳} > ۰$) و بذر و ماشین آلات ($S_{۲۴} > ۰$) و نیروی کار و ماشین آلات ($S_{۳۴} > ۰$) نیز مشاهده می‌شود. با استفاده از مقادیر عددی کششهای جزئی جانشینی ارائه شده در جدول شماره ۲، می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که رابطه جانشینی میان نیروی کار با کودشیمیایی ($S_{۱۲}$) و ماشین آلات ($S_{۱۳}$) به نسبت بزرگتر است. بنابراین، کاهش قیمت کودشیمیایی موجب کاهش استفاده از نیروی کار و از سوی دیگر، سبب افزایش مصرف کودشیمیایی می‌شود؛ ضمن اینکه کشش جزئی مورد نظر، بیشتر از یک است که این موضوع، روند یاد شده را تشدید می‌کند و می‌تواند پیامدهای نامناسبی نیز همچون افزایش بیکاری و آلودگی محیط‌زیست در پی داشته باشد. همچنین کاهش قیمت ماشین آلات به کاهش استفاده از نیروی کار می‌انجامد. بنابراین،

سیاستهای مکانیزاسیون کشاورزی در منطقه باید با آگاهی کامل از میزان اشتغال نیروی کار و سنجش آثار متقابل آنها با توجه به رابطه پیشگفته انجام پذیرد.

کود شیمیایی و بذر مصرفی دو نهاده مکمل اند، بنابراین، افزایش قیمت هر یک موجب کاهش مصرف دیگری می شود. از این رو، کاهش قیمت کودشیمیایی، با توجه به مصرف بیش از حد بهینه بذر (۲)، می تواند به استفاده بیش از پیش بذر بیانجامد. از سوی دیگر، با توجه به رابطه جانشینی بذر مصرفی با نیروی کار ($S_{۳۳}$) و ماشین آلات ($S_{۳۴}$) می توان چنین استنباط کرد که جلوگیری از افزایش قیمت نیروی کار و ماشین آلات می تواند در جلوگیری از مصرف بیش از اندازه بهینه بذر مؤثر باشد.

کششهای قیمتی خودی و متقاطع تقاضای نهاده‌ها نیز در جدول شماره ۳ آمده است. چنانکه در این جدول مشاهده می شود، کششهای قیمتی خودی تقاضا، علامت صحیح و مورد انتظار منفی را دارد. از نظر قدر مطلق، مقدار کشش قیمتی خودی تقاضا برای کار از دیگر کششهای خودی بیشتر است، ولی در کل، با توجه به اینکه قدر مطلق تمامی کششهای قیمتی تقاضا کمتر از یک است، می توان گفت که تقاضا برای همه نهاده‌ها بی کشش است؛ یعنی، افزایش درصد معینی در قیمت هر یک از نهاده‌ها موجب کاهش تقاضا برای آن نهاده به میزان کمتر از مقدار یاد شده می شود.

جدول شماره ۳. کششهای قیمتی خودی و متقاطع تقاضای نهاده‌ها

ماشین آلات	نیروی کار	بذر	کودشیمیایی	ز نهاده‌ها i
۰/۳۷۲	۰/۶۸۲	-۰/۰۴۴	-۰/۵۸۵	کودشیمیایی
۰/۵۲۸	۰/۱۳۵	-۰/۵۹۳	-۰/۰۴۱	بذر
۰/۷۱۲	-۰/۸۴۰	۰/۰۵۶	۰/۴۶۴	نیروی کار
-۰/۱۳۱	۰/۲۹۳	۰/۱۵۶	۰/۰۹۵	ماشین آلات

مأخذ: یافته‌های تحقیق

با توجه به رابطه ۱۰، مقدار محاسبه شده صرفه‌های برگرفته از مقیاس برای نمونه مورد

بررسی به شرح جدول شماره ۴ است.

همان‌گونه که از جدول شماره ۴ پیداست، در سطح مزرعه، میزان محاسبه شده صرفه‌های برگرفته از مقیاس، کمتر از یک است ($SE = 0/487$)، بنابراین، با بازده نزولی نسبت به مقیاس روبه‌رویم. در بخشهای بعد، با استفاده از آزمون نسبت حداکثر راستنایی نیز نشان داده می‌شود که فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس ($SE = 1$) رد خواهد شد. این موضوع درباره کشت گندم نیز صدق می‌کند. ولی در کشت جو به طور متوسط بازدهی صعودی نسبت به مقیاس مشاهده می‌شود. با توجه به عدد محاسبه شده برای صرفه‌های ناشی از مقیاس کل می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که یک درصد افزایش در میزان محصولات منجر به افزایش $\frac{1}{0/487} = 2/05$ درصد در هزینه متغیر خواهد شد.

جدول شماره ۴. صرفه‌های برگرفته از مقیاس کشت گندم (SE_1)،

جو (SE_2) و کل (SE_3)

حدافل	حداکثر	انحراف استاندارد	میانگین	صرفه برگرفته از مقیاس
0/614	1/024	0/083	0/865	SE_1
0/908	1/338	0/076	1/116	SE_2
0/380	0/548	0/037	0/487	SE_3

مأخذ: یافته‌های تحقیق

با استفاده از تابع ترانسلوگ می‌توان رابطه مکملی میان هزینه محصولات مورد نظر را نیز بررسی کرد. به این منظور در رابطه ۱۶، فرضیه $C_1 C_2 = 0$ ، از راه $-R_1 R_2 = -\delta_{12}$ آزمون می‌شود. با توجه به مقدار برآورد شده $\delta_{12} = 0/0519$ و انحراف معیار $S(\delta_{12}) = 0/0171$ ، فاصله اطمینان ۹۹ درصدی ($0/008$ و $0/096$) تعیین شد. از آنجا که مقدار محاسبه شده $R_1 R_2 = 1/056$ در فاصله پیشگفته قرار ندارد، فرضیه $C_1 C_2 = 0$ رد می‌شود. بنابراین میان هزینه‌های دو محصول گندم و جو آبی رابطه مکملی وجود دارد. همچنین با توجه به محاسبه رابطه ۰

C_p, C_c می توان چنین استنباط کرد که افزایش سطح تولید یکی از این محصولات موجب افزایش هزینه نهایی محصول دیگر می شود و یا به دیگر سخن، اگر با به کار بستن سیاستی خاص (برای نمونه، حذف یارانه های پرداختی به نهاده های مورد مصرف در تولید گندم آبی)، هزینه نهایی تولید گندم آبی افزایش یابد، این کار می تواند به اختصاص سطح زیر کشت بیشتر برای تولید جو آبی بیانجامد. البته با توجه به محدود بودن امکان توسعه زمینهای قابل کشت می توان انتظار داشت که میزان سطح زیر کشت گندم آبی با کاهش روبه رو شود.

اگر تابع هزینه قابل تفکیک به صورت حاصل ضرب مقادیر ستانده و قیمت نهاده باشد، آنگاه ساختار تولید را هوموتتیک گویند (۱۷). در مورد تابع ترانسلوگ، هوموتتیک بودن نیاز به این دارد که همه ضرایب جملات تأثیرات متقابل میان قیمت نهاده و میزان ستانده صفر شود؛ بدین معنا که تمام $P_{ij} = 0$ باشد. همان گونه که در جدول شماره ۱ مشاهده می شود، چهار عدد از ضرایب P_{ij} ها از نظر آماری معنی دار نشده است. ولی برای آزمون هوموتتیک بودن ساختار تولید، آزمون نسبت حداکثر راستنمایی (۱۶) به کار رفت. چنانکه از جدول شماره ۵ پیداست، نتایج به دست آمده، پس از وارد کردن محدودیت مقدار ضرایب در مدل، رد شدن فرضیه پیشگفته و در نتیجه غیر هوموتتیک بودن ساختار تولید را نشان می دهد. نتیجه به دست آمده مبنی بر غیر هوموتتیک بودن تابع هزینه به این مفهوم است که ترکیب بهینه عوامل تولید زیر تأثیر مقیاس رشته فعالیتها قرار می گیرد.

جدول شماره ۵. نتایج آزمون نسبت حداکثر راستنمایی قیود

فرضیه مورد آزمون	X^2 محاسباتی	سطح احتمال
هوموتتیک بودن	۱۶۱/۴	۰/۰۰۰
بازدهی ثابت نسبت به مقیاس	۲۷۲/۴	۰/۰۰۰
هگنی و کشش جانشینی واحد	۲۷۲/۴	۰/۰۰۰

مأخذ: یافته های تحقیق

فرضیه بازدهی ثابت نسبت به مقیاس نیز با استفاده از آزمون نسبت حداکثر راستنمایی

Archive of SID

آزمایش شد. این فرضیه در برگیرنده محدودیتهای زیر است:

$$\sum_{i=1}^2 a_i = 1, \quad \delta_{ij} = 0, \quad P_{ij} = 0 \quad (18)$$

جدول شماره ۵ نشان می دهد که فرضیه بازدهی ثابت نسبت به مقیاس، رد شده است. از آنجا که همگنی، حالت خاصی از هوموتتیک بودن به شمار می رود، بنابراین می توان نتیجه گرفت که فرضیه همگنی نیز رد شده است. ولی برای تحقیق بیشتر در این زمینه، فرضیه توأم همگنی و واحد بودن کشش جانشینی از راه لحاظ کردن محدودیتهای زیر در مدل مورد آزمون قرار گرفت:

$$\delta_{ij} = 0, \quad P_{ij} = 0, \quad \gamma_{ij} = 0 \quad (19)$$

چنانکه در جدول شماره ۳ مشاهده می شود، آزمون نسبت حداکثر راستنمایی نشاندهنده رد فرضیه بالاست. این موضوع در واقع رد فرضیه وجود فرم کاب-داگلاس برای تابع هزینه است.

با استفاده از رابطه ۱۷، میزان هزینه نهایی تولید هر یک از دو محصول گندم آبی (MC_1) و جو آبی (MC_2) محاسبه شده که نتایج آن در جدول شماره ۶ آمده است. همان گونه که در این جدول مشاهده می شود، هزینه تولید آخرین واحد محصول در مورد گندم آبی ۷۶ تومان و در مورد جو آبی ۱۰۴ تومان است.

جدول شماره ۶. هزینه نهایی محاسبه شده کشت گندم و جو آبی

هزینه نهایی	میانگین	انحراف استاندارد	حداکثر	حداقل
MC_1	۷۶/۲۳	۲۵/۴۲	۱۷۲/۵۱	۲۱/۵۴
MC_2	۱۰۴/۲۲	۸۷/۰۱	۵۰۶/۰۵	۱۲/۴۶

مأخذ: یافته های تحقیق

در جدول شماره ۶، بالا بودن میزان انحراف استاندارد، وجود تفاوت بسیار را در هزینه

نهایی بهره برداران نشان می دهد، به گونه ای که این هزینه در کشت گندم از حداقل ۲۸ تومان تا حداکثر ۱۷۲ تومان و در کشت جو از حداقل ۱۲ تومان تا حداکثر ۵۰۶ تومان بوده است.

با مراجعه به اطلاعات نگاشته شده در پرسشنامه های مربوط، به نظر می رسد، مزارعی که به دلایلی همچون آبیاری نشدن کافی و بموقع، انجام نگرفتن مراقبت های بسنده در مرحله داشت و یا سمپاشی نشدن مناسب، دچار کاهش در عملکرد محصول شده و هزینه نهایی بالاتری نیز داشته اند.

از سوی دیگر، وجود برخی مزارع دارای افت شدید محصول و در نتیجه، میزان هزینه نهایی بسیار بالا نیز موجب افزایش میانگین هزینه نهایی نمونه شده است. در این زمینه پس از حذف پنج مورد، که دچار افت شدید محصول بودند، میانگین هزینه نهایی کشت گندم ۷۲ تومان و جو ۸۶ تومان محاسبه شد.

نتیجه گیری و پیشنهادها

با توجه به مطالب بالا می توان نتیجه گرفت که:

۱. از آنجا که مقدار کشت های جانمایی خودی و متقاطع تقاضا اندک بوده است، بنابراین سیاست های تغییر قیمت نهاده ها تأثیر ناچیزی بر تغییر ترکیب استفاده از آنها خواهد داشت.
۲. وجود رابطه جانمایی میان کودشیمیایی و نیروی کار باعث می شود که کاهش قیمت کودشیمیایی به کاهش استفاده از نیروی کار و افزایش مصرف کود شیمیایی بی انجامد. این موضوع پیامدهای نامناسبی همچون افزایش بیکاری و آلودگی محیط زیست را در پی خواهد داشت.
۳. با توجه به رابطه جانمایی میان نیروی کار و ماشین آلات، سیاست های مکانیزاسیون می تواند موجب استفاده کمتر از نیروی کار و افزایش بیکاری در منطقه شود. بنابراین، ارائه تسهیلات و اعتبارات بانکی برای توسعه مکانیزاسیون، باید با آگاهی کامل از میزان بیکاری در استان انجام پذیرد.

۴. کود شیمیایی و بذر مصرفی رابطه مکملی دارند. بنابراین، با توجه به مصرف بیش از

حد بهینه کنونی بذر، کاهش قیمت کود شیمیایی پیشنهاد نمی شود.

۵. کوچک بودن کشتشهای جانشینی میان نهاده‌ها موجب می شود تا سیاستهای مبتنی بر

تغییر عوامل مؤثر در تقاضای یک نهاده، تأثیر اندکی بر ترکیب دیگر نهاده‌های مصرفی داشته باشد. بنابراین، با توجه به روابط موجود، سیاستگذاری کلی نهاده‌ها مناسبتر به نظر می رسد.

۶. از آنجا که کشتشهای قیمتی تقاضا برای نهاده‌ها کوچکتر از یک است، می توان استنباط

کرد که تقاضا برای نهاده‌ها بی کشش به شمار می آید. از این رو تغییر قیمت آنها تأثیر اندکی بر مقدار مصرف خواهد داشت.

۷. با توجه به موارد بالا، استفاده از خدمات ترویجی برای افزایش کارایی به کارگیری

نهاده‌ها و کاهش هزینه تولید و نیز مهار کردن میزان عرضه نهاده‌ها در راستای هدایت بهره‌برداران به سوی استفاده بهینه از این عوامل، سودمند است.

۸. از آنجا که بازده نسبت به مقیاس نزولی است، سیاستهای اجرایی و تحقیقاتی باید در

راستای امکان افزایش تولید، بدون افزایش در خور توجه هزینه‌ها باشد.

۹. رابطه مکملی هزینه تولید گندم و جو آبی موجب می شود که سطح تولید یک محصول زیر

تأثیر هزینه نهایی محصول دیگر قرار گیرد. بنابراین، اتخاذ سیاستهای تغییر قیمت و یارانه نهاده‌ها و قیمت تضمینی باید با توجه به رابطه پیشگفته انجام گیرد تا با مسائلی همچون کاهش ناخواسته تولید یکی از محصولات روبه‌رو نشویم.

۱۰. با وجود اختلاف زیاد در میزان هزینه نهایی بهره‌برداران، متوسط هزینه نهایی گندم

و جو به ترتیب ۷۲ تومان و ۸۶ تومان محاسبه شد. این موضوع، لزوم بازنگری درست و منطقی را در تعیین قیمت تضمینی یادآوری و تأیید می کند.

۱. اداره کل آمار و اطلاعات وزارت کشاورزی (۱۳۷۸). آمارنامه کشاورزی، استان فارس.
۲. حسینی جبلی، س.س. (۱۳۷۴). بهینه‌یابی مقدار بذر مصرفی در کشت گندم آبی استان فارس ۱۳۷۰ - ۷۱. فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال سوم، شماره ۱۲: ۱۳۳ - ۱۴۴.
۳. خدابنده، ن. (۱۳۷۱). غلات، نشر دانشگاهی، تهران.
۴. طیبیان، م. (۱۳۶۸). مباحثی از اقتصاد خرد پیشرفته، انتشارات پیشبرد، تهران.
۵. نجفی، ب. و م. زیبایی. (۱۳۷۳). بررسی کارایی فنی گندمکاران فارس، مطالعه موردی، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال دوم، شماره ۷: ۷۱ - ۸۶.
۶. نجفی، ب. و ب. رنجبر. (۱۳۷۴). بررسی آثار طرح محوری گندم، مطالعه موردی شمال استان فارس، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال سوم، شماره ۱۱: ۲۷ - ۴۷.
۷. هزبرکیانی، ک. و م. نعمتی. (۱۳۷۶). برآورد همزمان تابع هزینه و توابع تقاضای نهاده‌های گندم آبی با استفاده از رگرسیونهای به ظاهر نامرتب تکراری، فصلنامه اقتصادی کشاورزی و توسعه، سال پنجم، شماره ۱۸: ۵۷ - ۷۰.
8. Berndt, E.R. and M.S. Khaled (1979). Parametric productivity measurement and choice among flexible functional forms, *Journal of Political Economy*. No. 87: 1220 - 1245.
9. Binswanger, H.P. (1974). A cost function approach to the measurement of factor demand and elasticities of substitution, *American Journal of Agricultural Economics*, No. 56: 337 - 346.
10. Blackorby, C., D. Primont and R.R. Russel, (1977). On testing separability restrictions with flexible functional forms, *Journal of Econometrics*, No. 5: 195 - 209.
11. Burgess, D.F. (1974). A cost minimization approach to import demand

Archive of SID
equations, *The Review of Economics and Statistics*, No. 56 : 225 - 234.

12. Caves, D.W , L.P. Christenson and M.W. Tritheway (1980). Flexible cost functions for multiproduct firms, *The Review of Economics and Statistics*, No.62: 477 - 481.

13. Diewert, W.E. (1971). An application of the shephard's duality theorem: A generalized Leontief production function, *Journal of Political Economy*. No. 79: 481 - 507.

14. Glass, J.C. and D.G. Mckillop (1989). A multi-product multi-input cost function analysis of northern Ireland agriculture, 1955-85. *Journal of Agricultural Economics*, No. 40: 57 - 70.

15. Hall, R.E. (1973), The specification of technology with several kinds of output. *Journal of Political Economy*. No. 81: 878 - 892.

16. Maddala, G.S. (1977). *Econometrics*, McGraw-Hill, USA.

17. Ray, S.C. (1982). A translog cost function analysis of US agriculture, 1939 - 77. *American Journal of Agricultural Economics*, No. 64: 490 - 498.

18. Shephard, R.W. (1953). *Cost and Production Function*, Princeton University Press.